

11 september 2003

Griffie : 367

Not. nr. :
66.99.56/03Beklaagden : 755
736

Veroordelingsbericht :

Betekend :

Kost :

De CORRECTIONELE RECHTBANK, negende kamer, zitting houdende te Oudenaarde heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

_____ , gepensioneerde, weduwe van de heer _____
wonende te _____ e _____ ;

- eiseres op rechtstreekse dagvaarding bij exploit van gerechtsdeurwaarder _____ te _____ , d.d. 4 februari 2003 ;

tegen :

_____ geboren te _____ op _____
en wonende te _____ ;

- verweerder op rechtstreekse dagvaarding.

Gedagvaard op volgende gronden :

Aangezien eiseres op rechtstreekse dagvaarding eigenaar is van een perceel bouwland gelegen te _____ , gekadastreerd onder _____

Aangezien er op voormeld bouwland landbouwgewassen worden geteeld.

Aangezien verweerder op rechtstreekse dagvaarding onder meer eigenaar is van het aanpalend perceel, gekadastreerd onder dezelfde Afdeling en Sectie, maar met nummer _____

Aangezien beide voormelde percelen gelegen zijn in agrarisch gebied (Gewestplan _____ , K.B. van 24.2.1977).

Aangezien verweerder op rechtstreekse dagvaarding einde van het jaar 2000 op dit kadastraal perceel nummer _____ zonder bouwvergunning een extra opslagplaats heeft aangebouwd aan een in 1983 vergund graanmagazijn.

Aangezien volgens het vergunningsadvies van de Gemachtigde Ambtenaar d.d. 29 maart 1983, hetwelk integraal werd overgenomen in de op 5 april 1983 afgeleverde bouwvergunning, er rond het vergunde graanmagazijn en aanplanting bestaande uit hoogstam met tussen- en onderbeplanting diende te komen en dit over een tweetal meter aansluitend bij het alsdan nieuwe graanmagazijn (cf. in rood gearceerd op goedgekeurd bouwplan d.d. 5 april 1983).

Aangezien het groenscherm rond het graanmagazijn nooit werd gerealiseerd.

Aangezien volgens de vergunning d.d. 5 april 1983 daarenboven een afstand van 12 meter tussen de alsdan nog op te richten loods en de perceelsgrens met eiseres op rechtstreekse dagvaarding diende te worden gerespecteerd.

Aangezien zonder enige bouwvergunning en zelfs totaal in strijd met voormelde bouwvergunning d.d. 5 april 1983 er aan de bestaande, vergunde loods (-graanmagazijn-), een extra loods werd aangebouwd met een grondoppervlakte van ongeveer 200 m² en een hoogte van een 5-tal meter.

Aangezien dat het eind 2000 opgetrokken illegaal bouwwerk zelfs werd opgericht tot op de perceelsgrens van het akkerland met kadastraal nummer , eigendom van eiseres op rechtstreekse dagvaarding.

Aangezien als de Gemachtigde Ambtenaar en de vergunningsverlenende overheid hebben geoordeeld dat een afstand van 12 meter dient te worden gerespecteerd, dit uiteraard inhoudt dat niet dichterbij de perceelsgrens mag worden gebouwd.

Aangezien verweerder op rechtstreekse dagvaarding gewin heeft uit het zonder vergunning en in strijd met de vergunning d.d. 5 april 1983 opgetrokken bouwwerk.

Aangezien het illegale bouwwerk evenwel schadelijk is voor de gewassen die worden geteeld op de eigendom van eiseres op rechtstreekse dagvaarding.

Aangezien , gerechtsdeskundige inzake landbouwschade, dienaangaande heeft bevestigd dat kwetsieus bouwwerk zorgt voor een substantiële minwaarde van de eigendom van eiseres op rechtstreekse dagvaarding.

Aangezien verweerder op rechtstreekse dagvaarding aldus verantwoordelijk is voor het ontstaan van de schade en deze schade dient op te houden alsook te worden vergoed.

Aangezien de annexe loods gemakkelijk kan worden verwijderd zodat enkel nog het vergunde graanmagazijn overblijft.

Aangezien eiseres op rechtstreekse dagvaarding als aanpaler immers sowieso belanghebbende is.

Aangezien de dakgoten van de wederrechtelijke extra opslagplaats, bestemd voor de opvang van regenwater, zelfs boven de eigendom van eiseres op rechtstreekse dagvaarding hangen.

Aangezien eiseres op rechtstreekse dagvaarding op 17 oktober 2002 de verklaring als benadeelde heeft afgelegd overeenkomstig artikel 5 bis § 2 van de wet van 17 april 1878.

Ten einde :

En alle andere zo in feite als in recht in te roepen in de loop van het geding, desnoods ambtshalve, en onder alle voorbehoud van recht en zonder nadelige erkenning, en weerlegging van elk niet uitdrukkelijk toegeven feit.

Nadat de heer _____ desgevallend op vordering van de Procureur des Konings op strafrechtelijk gebied zal veroordeeld zijn in verband met de misdrijven in het dossier met notitienummer _____ verweerder op rechtstreekse dagvaarding op burgerlijk gebied op grond van artikelen 544 en 1382/1384 Burgerlijk Wetboek zich te horen veroordelen tot :

- de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte annexe loods bij het vergunde graanmagazijn te _____), _____ gekad. Afd. _____ alsook tot het verwijderen van alle afbraakproducten buiten het terrein, binnen de drie maanden na kennisgeving van het te wijzen vonnis en dit onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag, bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn ;
- het betalen aan eiseres op rechtstreekse dagvaarding, onder voorbehoud van vermeerdering of vermindering in de loop van de procedure, van de som van 250 euro, meer de compensatoire rente vanaf datum der strafbare feiten, tot op datum van betaling, a rato van de wettelijke intrestvoet.

Verweerder op rechtstreekse dagvaarding zich te horen veroordelen tot de kosten van deze burgerlijke vordering.

De procedure werd op regelmatige wijze aanhangig gemaakt en de stukken werden ingezien.

Na te hebben vastgesteld dat eiseres op rechtstreekse dagvaarding ter terechtzitting van 12 juni 2003 vertegenwoordigd werd door Mter. _____, advocaat te _____ :

Gehoord Mter. _____, advocaat voornoemd, namens eiseres op rechtstreekse dagvaarding.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord Mter. _____, advocaat te _____ namens verweerder op rechtstreekse dagvaarding.

Na verweerder op rechtstreekse dagvaarding behoorlijk ondervraagd en gehoord te hebben.

Op strafrechtelijk gebied.

De verweerder op rechtstreekse dagvaarding _____ ten laste gelegde feiten bestaande in het eind 2000 niet vergund aanbouwen van een extra opslagplaats aan het in 1983 vergund graanmagazijn en het instandhouden van deze niet vergunde toestand, zijn afdoend bewezen uit de elementen van het strafbundel en worden overigens niet betwist door beklagde.

Inzonderheid maakte verweerder op rechtstreekse dagvaarding zich schuldig aan inbreuken op de artikelen 1, 2, 99§1-1°, 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) door de bij artikel 99 §1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen

zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, meer bepaald op het terrein gelegen te _____, _____, gekadastréerd onder de _____ in eigendom toebehorend aan hemzelf, eind 2000 een extra opslagplaats te hebben aangebouwd aan een in 1983 vergund graanmagazijn én door de instandhouding van deze toestand te _____ vanaf eind 2000 tot minstens de datum van de rechtstreekse dagvaarding zijnde 4 februari 2003.

Deze feiten worden in hoofde van verweerder op rechtstreekse dagvaarding geacht de uitwerking te zijn van éénzelfde strafbare gedraging zodat zij samengenomen dienen te worden voor de beoordeling ervan.

Bij de beoordeling van de strafbare feiten dient rekening gehouden te worden met het gegeven dat de bescherming van een gezond leefmilieu en de ruimtelijke ordening een steeds belangrijker rechtsgoed uitmaakt, welk enkel kan gegarandeerd worden indien elkeen zich strikt houdt aan de terzake uitgevaardigde wetgeving.

Verweerder op rechtstreekse dagvaarding dient te beseffen dat hij zonder de nodige voorafgaande stedenbouwkundige vergunning zijn bedrijf niet mag uitbreiden door de oprichting van extra opslagplaats, ook al bestond er vanuit economisch oogpunt nood aan uitbreiding wegens een tekort aan opslagcapaciteit voor de aangevoerde granen door de landbouwers uit de streek. De door de wetgever uitgewerkte wetgeving inzake ruimtelijke ordening beoogt precies een evenwicht te garanderen tussen de economische, veelal eerder private, belangen en de ecologische belangen welke veeleer het algemeen belang dienen.

Verweerder op rechtstreekse dagvaarding schijnt zulks inmiddels wel begrepen te hebben. Diens aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor zowel een nieuwbouw magazijn voor graan en grondstoffen, regularisatie magazijn, graansilo's, kalksilo en luifel, afbraak van het (niet-vergunde) ligitiuze magazijn en berging met behoud van de betonverharding daterend van april 2003 toont duidelijk zijn voornemen om zich te schikken naar de van toepassing zijnde wetgeving inzake ruimtelijke ordening, hetgeen ook met zoveel woorden in de aanvraag vermeld wordt: "de exploitant wenst zijn bedrijf volledig in orde te stellen met de vigerende wetgeving".

Het is duidelijk dat met deze aanvraag verweerder ook niet in de rechtstreekse dagvaarding aangeklaagde onregelmatigheden wenst te regulariseren teneinde zich te schikken naar de vigerende wetgeving.

Er is voorts het blanco-strafrechtelijk verleden van verweerder op rechtstreekse dagvaarding _____ en er is tevens het feit dat aan huidige procedure duidelijk een burenruzie ten grondslag ligt, zonder dewelke de feiten mogelijkerwijze nooit aan de beoordeling van de strafrechter zouden voorgelegd zijn.

In die omstandigheden kan verweerder op rechtstreekse dagvaarding de door hem gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent door het Openbaar Ministerie overigens gunstig geadviseerd werd, toegestaan wor-

den. Een veroordeling is mogelijks van aard de toekomst van beklagde te bezwaren en aan de in artikel 3 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie gestelde voorwaarden voor het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, is voldaan. Voorts worden de openbare orde en de maatschappij voldoende gevrijwaard door het toestaan van de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, welke gunst een latere toepassing van een straf – ingeval van een nieuwe strafbare feiten- niet in de weg staat.

Betreffende de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, welke overigens heel wat ruimer voorkomt dan de thans aan de rechtbank voorgelegde strafbare feiten, komt het aangewezen voor de zaak onbepaald uit te stellen, in acht genomen de recent door beklagde ingediende aanvraag stedenbouwkundige vergunning mede omvattend de afbraak van de onvergunde constructie met behoud van de betonverharding. Het is derhalve niet uitgesloten dat de onvergunde opslagplaats, welke kennelijk deels vrijwillig zal afgebroken worden, alsnog zou kunnen geregulariseerd worden.

Het Hof van Cassatie stelde in haar arrest van 12 april 1994 (R.W., 1994-1995, blz.191) uitdrukkelijk dat niets de rechter belet met toepassing van art.65§1, a Stedenbouwwet het herstel in de vorige staat bij afzonderlijke beslissing te bevelen na de uitspraak over de strafvordering nu de vordering tot herstel weliswaar behoort tot de strafvordering maar niettemin een maatregel van burgerlijke aard is. A fortiori gelden dezelfde principes voor de herstellvordering geformuleerd in toepassing van artikel 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Op burgerlijk gebied.

Waar eiseres op rechtstreekse dagvaarding haar vordering steunt op de artikelen 544 en 1382/1384 Burgerlijk Wetboek, dient vooreerst gezegd dat deze rechtbank, gevat als strafrechter, niet bevoegd is om uitspraak te verlenen op de vordering in zoverre gesteund op artikel 544 Burgerlijk Wetboek, met name de foutloze hinder uit nabuurschap.

In zoverre gesteund op de aangeklaagde strafbare feiten is deze rechtbank wel bevoegd uitspraak te verlenen nopens de vordering van eiseres op rechtstreeks dagvaarding.

Waar de vordering in de eerste plaats de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte annex loods bij het vergunde graanmagazijn te _____, gekadas-treerd _____, is het duidelijk dat nu de beslissing omtrent de door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur geformuleerde herstellvordering onbepaald wordt uitgesteld, zulks ook dient te gelden voor dit onderdeel van de burgerlijke vordering.

Eiseres op rechtstreekse dagvaarding vraagt tevens de veroordeling van verweerder op rechtstreekse dagvaarding _____ tot het verwijderen van alle afbraakproducten buiten het terrein. Aangezien deze rechtbank totaal niet gevat is voor eventuele inbreuken betreffende illegale storting en/of stockering van afbraakproducten, is zij niet bevoegd omtrent dit overigens niet nader toegelicht onderdeel van de vordering te statuere...

Tenslotte vordert eiseres de toekenning van een schadevergoeding van 250 euro, meer intresten wegens een beweerde substantiële minwaarde van haar eigendom tengevolge van de opgerichte onvergunde annex loods.

Op basis van een eenzijdig verslag van landbouwkundig wordt voorgehouden dat de aanwezigheid van de niet vergunde annex loods een ongunstige invloed heeft op de ontwikkeling en de opbrengst van de gewassen op het perceel van eiseres, meer bepaald in de grensstrook onmiddellijk naast deze nieuwbouw, hetgeen door verweerder betwist wordt.

Eiseres betwistte niet de ter zitting geformuleerde bewering van verweerder dat het kwestieus naburig perceel bouwland, gelegen te , gekadastraerd onder verpacht is, zodat indien er daadwerkelijk een mindere opbrengst van de gewassen zou zijn de tot heden geleden schade gedragen werd door de pachter, welke volgens verweerder geen storing zou ondervinden van de onvergunde loods.

De eventuele minderwaarde van het perceel mogelijks resulterend uit de strafbare feiten, evenwel betwist door verweerder, is op heden alleszins louter hypothetisch. Er wordt niet aangetoond dat de aanwezigheid van de onvergunde opslagplaats enige weerslag heeft op de gerealiseerde pachtprijs. Desgevallend zou een eventuele minderwaarde tot een reële schade in hoofde van eiseres aanleiding kunnen geven meer bepaald bij de verkoop van het perceel, welke situatie zich op heden nog niet heeft voorgedaan.

Zeker nu door verweerder op rechtstreeks dagvaarding zelf de afbraak van de extra opslagplaats in het vooruitzicht is gesteld, weliswaar met behoud van de betonverharding, lijkt het weinig waarschijnlijk dat de eventuele op heden bestaande hypothetische minderwaarde –betwist door verweerder– zich ook daadwerkelijk zou kunnen vertalen in een reële schade. Nu dit niet totaal is uit te sluiten gezien de vordering tot afbraak onbepaald is uitgesteld, komt het aangewezen voor de beslissing omtrent dit onderdeel van de vordering tevens uit te stellen, zodat zij samen met de eis tot afbraak zou kunnen behandeld worden. Op deze wijze wordt aan verweerder op rechtstreekse dagvaarding tevens de gelegenheid verleend zijn beweringen dat de aanwezigheid van de onvergunde extra opslagplaats niet resulteert in een verminderde opbrengst van het naburig perceel, nader te staven.

Gelet op de artikelen :
 100 strafwetboek ;
 1, 2, 99§1.1°, 146.1°, 146.9° lid, 147, 148, 149 en 204 decreet 18.5.1999 ;
 1 en 3 wet 29.6.1964 ;
 162.182.184.185.189.190.194.195 Wetboek strafvordering ;
 1382 burgerlijk wetboek ;
 wet 15.6.1935 ;
 door de voorzitter ter zitting aangeduid.

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak :

Op strafrechtelijk gebied.

Beveelt de opschorting van de uitspraak van veroordeling gedurende een termijn van

drie jaar voor de verweerder op rechtstreekse dagvaarding bij rechtstreekse dagvaarding ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten.

Legt aan verweerder op rechtstreekse dagvaarding een vergoeding op van 25 euro in-gevolge K.B. 23.12.1993 gewijzigd bij artikel 1 K.B. 11.12.2001.

Veroordeelt de beklaagde tot de proceskosten, wat de openbare partij betreft tot heden in het geheel begroot op 0 euro.

Zegt voor recht dat met betrekking tot de door de gewestelijk stedenbouwkundige in-specteur geformuleerde herstellvordering de zaak onbepaald uitgesteld wordt.

Op burgerlijk gebied.

Verklaart zich bevoegd om kennis te nemen van de vordering van eiseres op rechtstreekse dagvaarding in zoverre gesteund op de aangeklaagde strafbare feiten en op grond van artikel 1382/1384 Burgerlijk Wetboek en voor het overige onbevoegd.

Verklaart de vordering in zoverre gesteund op de aangeklaagde strafbare feiten ont-vankelijk en erop rechtdoend.

Stelt de zaak ten gronde om de hoger aangegeven redenen onbepaald uit.

Houdt de beslissing nopens de kosten aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van elf september tweedui-zend en drie.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter ;
gerechtelijk stagiair bij het parket te Oudenaarde, bij beslissing d.d.
20 maart 2003 van de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent aangeduid
om, met ingang van 1 april 2003, het ambt van openbaar ministerie bij het parket van
de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde geheel uit
te oefenen ;

, e.a. adjunct-griffier.